
[2020-66-RE](#)

Causa 2020-66-RE

(Pons Ginesta c/ Govern d'Andorra)

Número de registre 420-2020. Recurs d'empara

Aute del 16 de novembre del 2020

BOPA núm. 139, del 25 de novembre del 2020

En nom del Poble Andorrà;

El Tribunal Constitucional;

Atès l'escrit presentat i registrat al Tribunal Constitucional, el 15 de setembre del 2020, per la representació processal del Sr. Joan Pons Ginesta, mitjançant el qual interposa un recurs d'empara contra la sentència del 12 de juny del 2020, dictada per la Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia, per una presumpta vulneració dels drets a obtenir una decisió fonamentada en Dret i no arbitrària, a un procés degut i a la defensa, reconeguts a l'article 10 de la Constitució, així com dels principis de seguretat jurídica i d'interdicció de l'arbitrarietat, establerts a l'article 3 de la mateixa norma, i, atès que demana al Tribunal Constitucional que atorgui l'empara sol·licitada, que declari les vulneracions al·legades, que reposi el recurrent en la plenitud dels seus drets mitjançant l'adopció de les mesures necessàries, que declari la suspensió dels efectes de la sentència impugnada i que declari la condemna del Govern al pagament de les despeses processals en les instàncies anteriors i en l'actual, incloent els honoraris d'advocat i de procurador;

Vista la Constitució, especialment els articles 10, 41.2, 98 c) i 102;

Vista la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, especialment el títol IV, capítols primer i sisè;

Escoltat l'informe del magistrat ponent, Sr. Dominique Rousseau;

1. Antecedents processals davant les jurisdiccions ordinàries

1.1. El 15 de juliol del 2019, la Secció de Contenciós-Administratiu 1 de la Batllia va dictar una

sentència en què desestimava la demanda presentada pel Sr. Joan Pons Ginesta i declarava que la resolució del Govern confirmant que l'ordre del director del Departament de Policia en què es requeria el retorn del gos policia que es trobava sota la custòdia del demandant, així com la supressió del complement salarial corresponent a la prima per la cura de l'animal ("*218 Prima Secció Canina*"), era ajustada a dret i als fins que legitimaven l'activitat administrativa.

1.2. La representació processal del Sr. Joan Pons Ginesta va formular un recurs d'apel·lació contra aquesta decisió, i, el 12 de juny del 2020, la Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia va dictar una sentència mitjançant la qual desestimava aquest recurs d'apel·lació i confirmava íntegrament la sentència de la primera instància.

1.3. La representació processal del Sr. Joan Pons Ginesta va presentar un incident de nul·litat per considerar que s'havien vulnerat els seus drets a obtenir una decisió fonamentada en Dret, a la defensa i a un procés degut, reconeguts a l'article 10 de la Constitució. El 10 d'agost del 2020, la Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia va dictar un aute desestimant aquest incident de nul·litat.

1.4. El 15 de setembre del 2020, la representació processal del Sr. Joan Pons Ginesta va interposar un recurs d'empara contra la sentència del 12 de juny del 2020, dictada per la Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia, per una presumpta vulneració dels drets a obtenir una decisió fonamentada en Dret i no arbitrària, a un procés degut i a la defensa, reconeguts a l'article 10 de la Constitució, així com dels principis de seguretat jurídica i d'interdicció de l'arbitrarietat, establerts a l'article 3 de la mateixa norma.

2. Argumentació jurídica

2.1. Argumentació del recurrent

- La representació processal del recurrent manifesta que interposa el seu recurs d'empara en compliment de l'article 94 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, en temps i forma legals, contra la sentència del 12 de juny del 2020, dictada per la Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia.

- Pel que fa al fons, considera que les decisions dictades per les jurisdiccions ordinàries no estan degudament fonamentades en Dret en la mesura en què l'ordre de retornar el gos policia s'havia efectuat oralment quan els actes administratius s'han d'efectuar per escrit.

- La manca de respecte d'un procediment administratiu formal també ha tingut com a conseqüència la vulneració del dret a la defensa del recurrent, ja que l'absència d'una resolució escrita li ha provocat que no pugui conèixer els motius pels quals se li demanava el retorn del gos policia.

- Segons el seu parer, la normativa legal administrativa no preveu excepcions al principi d'un procediment formal, escrit i motivat per a tots els actes administratius, i, la decisió judicial mitjançant la qual s'accepta que el director del Departament de Policia hagi pogut adoptar oralment la decisió impugnada de retorn del gos policia és, per tant, arbitrària.

- Per aquests mateixos motius, retreu a la Sala Administrativa haver confirmat que la decisió oral respecte de la supressió de la prima canina també era conforme a la legalitat administrativa.

- La representació processal del recurrent insisteix en què aquestes dues decisions orals del superior del recurrent van ser adoptades i informades quan aquest estava de baixa mèdica per accident laboral.

- Considera, per tant, que aquestes decisions desfavorables al recurrent són clarament assimilables a una sanció.

- Al·lega que el recurrent ha estat cessat del seu lloc de treball de guia caní policial i de la prima econòmica que hi estava associada, sense que s'hagi respectat un procediment administratiu formal, escrit i motivat, fet que vulneraria els seus drets a un procés degut i a una decisió fonamentada en Dret.

- Per acabar, demana al Tribunal Constitucional que atorgui l'empara sol·licitada, que declari les vulneracions al·legades, que reposi el recurrent en la plenitud dels seus drets mitjançant l'adopció de les mesures necessàries, que declari la suspensió dels efectes de la sentència impugnada i que declari la condemna del Govern al pagament de les despeses processals en les instàncies anteriors i en l'actual, incloent els honoraris d'advocat i de procurador.

2.2. Argumentació de la Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia

- La Sala Administrativa reconeix que els actes administratius s'han d'efectuar, en principi, de manera escrita.

- No obstant això, considera que en aquest cas particular en què les relacions jeràrquiques vinculen els membres del Cos de Policia amb l'Administració, el funcionament habitual del servei fa inevitable que es produeixin ordres i instruccions de forma verbal.

- Recorda que l'article 36 de la Llei qualificada del Cos de Policia estableix que "*els seus membres han de complir les ordres i les instruccions procedents dels seus caps o superiors*" i no s'exigeix una forma especial escrita.

- La Sala Administrativa destaca que el recurrent mateix reconeix haver tingut coneixement dels motius que fonamentaven la decisió de retirar-li la guarda del gos policia i que, per consegüent, el seu dret a la defensa havia estat respectat.

- Així mateix, considera que la prima especial reclamada pel recurrent tenia la finalitat de compensar la custòdia i la cura del gos policia i, que, per tant, era lògic, com es desprenia expressament de l'apartat 6è de la circular 399/04, del 20 de desembre, que aquesta prima no havia de ser-li atribuïda perquè ja havia deixat d'assumir la cura de l'animal.

- Per tant, la Sala Administrativa desestima tots els motius d'impugnació del recurrent.

3. Fonaments jurídics del Tribunal Constitucional

3.1. El recurs d'empara no converteix el Tribunal Constitucional en una tercera instància ni en un tribunal suprem.

3.2. Quan un recurrent al·lega la vulneració del dret constitucional a obtenir una decisió fonamentada en Dret (article 10.1 de la Constitució), l'únic objecte del recurs d'empara és el de verificar que les decisions impugnades estiguin motivades i es fonamentin en un raonament jurídic que no sigui il·lògic ni absurd.

3.3. Quan entren en joc drets substancials, el control d'aquest Tribunal en el marc del recurs d'empara consisteix a determinar si els recurrents han estat privats o no d'una protecció efectiva, és a dir, si han estat situats o no en una indefensió material (veg. per ex. el punt 3.3 de l'aute del 22 de desembre del 2017, recaigut en la causa 2017-33-RE, o el punt 3.1 de la sentència del 19 de febrer del 2018, recaiguda en la causa 2017-53-RE).

3.4. En el marc d'aquest recurs d'empara, el Tribunal Constitucional s'ha de pronunciar respecte de la vulneració dels drets del recurrent a obtenir una decisió fonamentada en Dret, a la defensa i a un procés degut, per part de la Sala Administrativa, la qual va considerar que les ordres verbals de retornar a les caneres del Servei de Policia el gos que estava al seu càrrec i de suprimir la prima canina del seu salari, eren conformes a la legalitat administrativa.

3.5. No obstant això, de manera prèvia, aquest Tribunal s'ha de pronunciar sobre l'admissibilitat a tràmit d'aquest recurs pel que fa a la seva forma.

3.6. Efectivament, en el seu recurs la representació processal del recurrent es fonamenta en l'article 94 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional; ara bé, aquest article va ser derogat per l'apartat 15 de la disposició derogatòria de la Llei 24/2018, del 18 d'octubre, del Codi de procediment civil, apartat entrat en vigor el 15 de novembre del 2018.

3.7. Per tant, aquest únic motiu ja seria suficient per declarar aquest recurs d'empara inadmissible a tràmit.

3.8. Nogensmenys, cal constatar que d'aquesta causa tampoc es desprèn que els drets al·legats pel recurrent hagin estat vulnerats.

3.9. Efectivament, el procediment escrit i motivat és una garantia dels administrats contra l'arbitrarietat de les decisions administratives.

3.10. Atesa la situació jeràrquica establerta en el funcionament del Cos de Policia i que es troba reconeguda a l'article 36 de la Llei qualificada del Cos de Policia, d'acord amb el qual els membres del Cos han de complir les ordres i les instruccions procedents dels seus caps o superiors, no és ni il·lògic, ni arbitrari, ni irraonable que la Sala Administrativa hagi considerat vàlides les ordres verbals del director del Departament de Policia respecte de la restitució del gos policia i de la supressió de la prima canina corresponent.

3.11. Altrament, el recurrent va reconèixer haver tingut coneixement dels motius d'aquesta decisió de restitució del gos al seu càrrec que es fonamentaven en el fet que havia de ser reatribuït a un altre agent de policia, el gos oficial del qual havia mort, reatribució necessària per efectuar un estatge de reciclatge.

3.12. Per consegüent, la Sala Administrativa va considerar de manera raonable que el recurrent havia disposat dels mitjans de contradicció i de defensa que havia considerat procedents.

3.13. Així mateix, la Sala Administrativa no va adoptar cap decisió irraonable per considerar que sent la custòdia i cura d'un gos policia el fet generador de la prima canina, si el fet generador desapareixia, la prima havia de desaparèixer automàticament.

3.14. Per aquests motius, s'ha de constatar que les decisions impugnades de la Sala Administrativa estan motivades en Dret i s'ha de declarar, doncs, la inadmissió a tràmit d'aquest recurs d'empara.

Per tot això que s'ha exposat,

El Tribunal Constitucional del Principat d'Andorra,

Decideix:

1. No admetre a tràmit el recurs d'empara 2020-66-RE interposat per la representació processal del Sr. Joan Pons Ginesta contra la sentència del 12 de juny del 2020, dictada per la Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia.

2. Notificar aquest aute a la representació processal del recurrent, a la presidenta de la Batllia, al president del Tribunal Superior de Justícia i al Ministeri Fiscal.

3. Publicar aquest aute, d'acord amb allò que disposa l'article 5 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, al *Butlletí Oficial del Principat d'Andorra*.

Acordat a Andorra la Vella, el 16 de novembre del 2020.

Josep-D. Guàrdia Canela Jean-Yves Caullet
President Vicepresident

Joan Manel Abril Campoy Dominique Rousseau
Magistrat Magistrat